

ميلاد مسعود امام حسن مجتبي(ع) در سال سوم هجري قمری

امام حسن بن علي بن ابی طالب(ع)، معروف به مجتبي(ع)، دومین امام شیعیان است. وی در پانزدهم ماه مبارک رمضان سال دوم و به روایتی صحیح تر، سال سوم هجری قمری در حیات جدش پیامبر اکرم(ص) در مدینه منوره دیده به جهان گشود...

امام حسن بن علي بن ابی طالب(ع)، معروف به مجتبي(ع)، دومین امام شیعیان است. وی در پانزدهم ماه مبارک رمضان سال دوم و به روایتی صحیح تر، سال سوم هجری قمری در حیات جدش پیامبر اکرم(ص) در مدینه منوره دیده به جهان گشود. پدرش امام علي ابن ابی طالب(ع)، جانشین و داماد پیامبر(ص) و نخستین امام شیعه و چهارمین خلیفه اسلامی و مادرش حضرت فاطمه زهرا(س) دختر رسول گرامی اسلام(ص) و برترین زنان جهان آفرینش می باشد.

امام حسن مجتبي(ع) در فضا و خانواده ای دیده به جهان گشود که مهبط وحی و محل نزول فرشتگان الهی بود؛ همان خانواده ای که به گواهی قرآن مجید، تمامی اعضای آن، پاک و پاکیزه بوده و هیچ گونه پلیدی و پلشتی در آن ها راه ندارد و بدین جهت مورد تحسین و تمجید مکرر خداوند متعال در قرآن کریم قرار گرفته اند.

امام حسن مجتبي(ع) نخستین فرزند حضرت علي(ع) و فاطمه زهرا(س) بود، بدین جهت تولد وی، موجب شادمانی آن دو و پیامبر اسلام(ص) و تمامی محبان اهل بیت(ع) گردید.

پیامبر(ص) در گوش راستش اذان و در گوش چپش اقامه خواند و بنا به درخواست پدر و مادرش، از جانب خدای متعال، نام "حسن" را برایش برگزید.

لقب های امام حسن مجتبي(ع) عبارتند از: سبط اکبر، سبط اول، طیب، قائم، حجت، تقی، زکی، مجتبی، وزیر، اثیر، امیر، امین، زاهد و برّ. ولیکن معروفترین آن ها، لقب شریف "مجتبی" است و شیعیان وی را "کریم اهل بیت" می نامند.

کنیه وی، ابومحمد بوده است.

امام حسن مجتبي(ع) مورد علاقه شدید پیامبر اسلام(ص) بود، بدین جهت از آغاز طفولیت در دامن مهرانگیز جدش رسول خدا(ص)، پدرش امیرمؤمنان علي(ع) و مادرش فاطمه زهرا(س) رشد و کمال یافت و به عنوان يك انسان کامل و يك امام عادل و شایسته برای جهانیان به ارمغان آورده شد.

پیامبر اسلام(ص) در حدیثی، درباره مقام و فضیلت نور دیده اش حسن مجتبي(ع) فرمود: اما حسن، به درستی که وی پسر و فرزند من و از من است. او نور چشمم، روشنایی قلبم و میوه دلم می باشد. وی، سرور جوانان اهل بهشت و حجت خدا بر امت است. فرمان او، فرمان من است و گفتار او، گفتار من است. هر که از او پیروی کند، از من پیروی کرده است و هر که از دستور او سرپیچی کند، از من سرپیچی کرده و از من نیست. من هر گاه به او نظر می کنم به یاد جریانات پس از خود می افتم که وی را تضعیف می کنند؛ حال او به همان گونه ادامه می یابد، تا این که از روی ستم و دشمنی، وی را با زهر به شهادت می رسانند. در آن هنگام، فرشتگان آسمان در مرگش گریه می کنند. هم چنین هر چیزی [در روی زمین] از جمله پرندگان آسمان، ماهی های دریاها و اقیانوس ها در فقدان او سوگوارند.